

Tečjot rječka

Russland

Zupfinstrumente. Kann auch unter den Strophen gespielt werden.

5 *z.B. Akkordeon*

10

14 FINE

Vdol' de - rev - ni teč - jot rječ - ka, teč - jot, nje kan - ča - e - tsja.
 Ja ljub - lju e - vo vsjo krjep - čje, a on nje vljub - lja - e - tsja

18

22

Na gar - je šum - jat sa - sjon - ki, s pol - je vje - jet sve - žest' - ju.
 A u mi - la - va glaz - jon - ki ga - lu - by - e s njež - njest' - ju.

26 D.S.

Tečjot rječka

Russland

Vdol' derevni tečjot rječka,
tečjot – nje kančaetsja.
Ja ljublju evo vsjo krjepčje,
a on nje vljubljaetsja, oh!

Вдоль деревни течёт речка,
течёт – не кончается.
Я люблю его всё крепче,
а он не влюбляется, ох!

Na garje šumjat sasjonki,
s polja vjejet svežest'ju.
A u milava glazjonki
galubye s nežnjest'ju, oh!

На горе шумят сосёнки,
с поля веет свежестью.
А у милого глазёнки
голубые с нежнестью, ох!

Milyj lovkast'ju hvalilsja,
v sad paljez, drazdom svistjel.
Za agradu zacepilsja
i da zor'ki pravisjel, oh!

Милый ловкостью хвалился,
в сад полез, дроздом свистел.
За ограду зацепился
и до зорьки провисел, ох!

At vjetrov bjerjodka gnjotsja,
rož' pa polju stjeletsja.
Milyj v vjernasti kljanjotsja,
tol'ka mnje nje vjeritsja, oh!

От ветров берёзка гнётся,
рожь по полю стелется.
Милый в верности клянётся,
только мне не верится, ох!

Oj, padružen'ki, moj Vanja
stal rassjejannyj takoj.
Ka mnje hodit na svidan'e,
a celuetsja s drugoj, oh!

Ой, подруженьки, мой Ваня
стал рассеянный такой.
Ко мне ходит на свиданье,
а целуется с другой, ох!

Ty nje hvasti, milyj Vanja,
lučše delaj dela v srok.
Jesli ljubiš', na svidan'je
nje hadi k drugoj, družok, oh!

Ты не хвасти, милый Ваня,
лучше делай дела в срок.
Если любишь, на свиданье
не ходи к другой, дружок ох!

7.) wie 1.)

Entlang des Dorfes fließt ein Flüsschen, fließt - nimmt kein Ende. Ich liebe ihn stärker und stärker, aber er verliebt sich nicht in mich, oh! / Auf dem Hügel rauschen kleine Fichten, vom Feld her weht es frisch. Und die Augen meines Liebsten sind himmelblau und zärtlich, oh! / Mein Liebster prahlte mit seiner Geschicklichkeit, in einen Garten zu gehen und wie eine Drossel zu pfeifen. Er blieb am Gartenzaun hängen und hing dort bis zum Tagesanbruch, oh! / Vom Wind wird ein Birklein gebogen, der Roggen breitet sich auf dem Feld aus. Mein Liebster schwört Treue, aber ich kann es nicht glauben, oh! / Ach, meine Freundinnen, mein Vanja ist so zerstreut. Geht mit mir zum Stelldichein, aber küsst eine andere, oh! / Prahle nicht, liebster Vanja, mache besser nur eins zur selben Zeit. Wenn du mich liebst, geh' zum Stelldichein nicht mit einer anderen, Freundchen, oh!